Lá thư đầu xuân

Vũ Thiện Đắc JJR 64

Các bạn mến,

Hôm nay nhận được thư chúc Tết của các bạn, kể cả của Nguyễn Quyền Tài ít khi liên lạc, tôi lại nhớ đến ngày xưa...

Các bạn còn nhớ không ? Tài dong dỏng cao, da trắng, tóc đen nháy và dày, trán rộng, mắt sáng ngời, nét mặt dễ thương, nhưng nghiêm nghị, ít nói. Tôi không có cơ hội làm bạn thân với Tài.

Sau khi đỗ Tú Tài, tôi cùng Nguyễn Quang Lân rủ nhau đi Đà-Lạt để xả hơi sau 9 tháng dùi mài kinh sử. Tôi rất yêu Đà-Lạt, với khung cảnh đồi thông, hồ thác vắng vẻ, biêt thự nguy nga, không kể các em má hồng mi dài. Đà-Lạt có một vẻ thơ mộng không thể chối cãi. Ở đó, chúng tôi rất mừng được bất ngờ gặp lại Tài, rất thư giãn sau khi lấy được mảnh bằng, và cả Trần Lương Hoa dễ thương của chúng ta nữa.

Một hôm, chúng tôi cùng về quán trọ của Tài bên ven đồi, để hàn huyên và ăn uống cùng nhau. Sau khi ăn, tôi rất thích thú khi Tài mang ra một cây đàn guitare, và chúng tôi cùng ngồi hát với nhau buổi tối đó, theo tiếng đàn của Tài, và cuối cùng học được bài Ai Lên Xứ Hoa Đào, mà đến bây giờ tôi vẫn chưa quên. Tôi chỉ biết chăm chỉ học hành, nhưng lại rất thích những người tính tình nghệ sĩ, hoặc những người ăn nói bừa bãi nhưng thẳng ruột ngựa, hoặc cư xử ba gai nhưng tốt bụng. Nên tôi rất thích thú được biết khía cạnh nghệ sĩ của Tài.

Vài chục năm sau, tình cờ tôi có dịp ngồi cạnh Tài trong một bữa ăn ở Montréal. Lần đó, chung quanh chúng tôi toàn những ông già đạo mạo, ăn nói chững chạc, rất tự trọng, nên tôi rất tiếc không được vui đùa cùng Tài như hồi xưa, và cho nhau thấy lại bản chất thật của nhau.

Vì ở xa, tôi ít gặp lại các bạn, và có khi cũng không thể liên lạc với các bạn như hồi chúng mình tóc còn xanh. Nhưng lúc nào các bạn cũng có một chỗ đặc biệt trong tim tôi.

Mến chúc các bạn một năm Nhâm Thìn nhiều cơ hội vui cười, nhiều dịp hạnh phúc ấm cúng bên người thân.

Đắc